

endvidere kunde tænkes muligt, at en Særegenhed ved Patronen kunde bringe den til at tændes, selv ved den i tilbørlig Grad svækkede Strøm.

Efter denne fra Undersøgelſeskommissionen modtagne yderligere Udtalelse er den Mulighed altsaa ikke udelukket, at Ulykken kan være ſket, medens Dreiearmen stod nŕiagtig i den Stilling, i hvilken Apparaten var beſtemt til at afgive fuld Sikkerhed mod Tænding i Utdie. Under diſſe Omſtændigheder er jeg, i Overensſtemmelſe med Generalauditøren, kommen til det Reſultat, at der ikke bør ſættes Nogen under Liltale i Anledning af denne Sag. Det ſkal dog ikke hermed negtes, at der vel ſynes at være begaaet nogen Uforſigtighed ved denne Leilighed; men i Betragtning af det Ny og tilbels Uforſøgte ved de paagjældende Konſtruktioner, er der dog ſaa Meget, der taler til Undſkyldning for de Vedkommende, at jeg ikke finder Gtite til at gaa videre, end i Anledning af det Paſſerede indtrængende at anbefale alle Befalingsmænd ved Sminnevaſenet, at der ſtedſe ved alle Dvelfer, navnlig med ladte Miner, vaages over, at der iagttaes en høi Grad af Forſigtighed.

Jr. Dreyer.

L. Holm.

Til
Folkethingets Finantsudvalg.

Finantsministeriet vedkommende:

223) Poſt 43. Til Dyrtidstillæg for Embeds- og Beſtillingsmænd, ſom Lønnes umiddelbart af Statskaſſen, er der paa det foreliggende Finantsloovforſlag opført det ſamme Beløb ſom tidligere, nemlig 625,000 Kr. Mindretallet (Berg, Buſt, Bønloffe, Sørup, M. Pedersen og S. Sprenſen) have ved deres Overveilelſe af dette Spørgſmaal ikke kunnet finde det rigtigt at lade denne Konto ſtaa uørt. At de Vedkommende ikke have noget juridiff Krav paa dette Tillæg, ere Alle enige om, og ſkjøndt der kan være forſkjellig Opfattelſe af, i hvilken Grad de lavere Priſer paa flere Livsfornödenheder endnu vte deres fulde Indflydelle paa de Paagjældendes hele økonomiſte Forhold, er det dog udenfor al Tvivl, at det gjennemgaaende maa være billigere at leve nu end i de foregaaende Aar. Man har imidlertid troet, at Billighed af flere Henſyn talte for, at man i Aar gif noget lempeligere frem end der mulig, hvis man alene lod fig lede af et Sjhøn over den ſtedſe fundne Nedgang i Priſerne paa flere Fornödenheder, var rigtig. Man kunde da ſenere, eſterat have forberedt de Vedkommende derpaa, gaa til en ſtærkere Afſkjæring, ſaafernt de nuværende Konjekturer holdt fig. I Henhold heril vilde vi tilraade at lade de nu anſatte mindre Lønnede Embeds- og Beſtillingsmænd endnu for næſte Finantsaar beholde deres Tillæg ubeſtaaret, og, ved at lade Beſtemmelſen i Punkt 1 om de 5 pSt. Tillæg af de eſter 1,600 Kr. følgende 1,200 Kr. udgaa, noget nedſætte Tillæget for de øvrige, ligesom vi foreſlaa indſat en Poſt eſter 7, hvorved beſtemmes, at Ngen, der i Finantsaaret anſættes, forſlyttes eller oprykke til et bedre Lønnet Embede eller Beſtilling, faar Tillæg, dog for Sidſtnevntes Vedkommende ſaaledes, at, hvad den opnaaede Lønningsforhøiſe maatte være mindre end det ham tidligere tilkommende Tillæg, bliver at tillægge ham.

224) Et andet Mindretal (Boſſen, Dam, Holſtein-Ledreborg, Th. Nielsen og Winther) gaar ud fra, at Spørgſmaalet om, hvor vidt de ved Lønningslovene beſtemte Lønninger ere for ſmaa eller for ſtore, ikke for Tiden foreligger; man maa forudſætte, at de lovbeſtemte Lønninger ſvare til Fornödenheden i ſaadanne Aar, da der herſker Middelpriſer paa Forbrugsartiklerne. Hvis der i dette Forhold maatte være nogen Feil, vil ſaadan være at rette ved den til næſte Aar foreſtaaende Reviſion af Lønningslovene. — Derimod vil det med Henſyn til Bevillingen af Dyrtidstillæg paa Finantsloven udelukkende være at overveie, hvor vidt Dyrtiden, ſom for nogle Aar ſiden foranledigede Tillæget, endnu kan ſiges at være tilſtede. Sjhøndt der ikke foreligger noget ſtatiffiſt Materiale til at bedømme dette Spørgſmaal, ſaa er der neppe nogen Tvivl om, at Priſerne paa de vigtigſte Livsfornödenheder for Tiden endog ere under, hvad der maa anſes for Middelpriſ. De overordenlig lave Priſer paa Landmandens Produkter have, idet de ere komne de andre Samfundsklaſſer til gode, i Forbindelſe med de gjennemgaaende ſlette Konjunkturer for Handel og Induſtri tilveiebragt et meget ſtærkt økonomiſt Tryk paa Befolkningen. Spørgſmaalet om, hvorfor Embedsmændene alene ſtulde være fritagne for at dele Byrden med de andre Samfundsklaſſer, paatrænges ſig derfor ſtærkere. Allerede iſjor blev Sagen bragt paa Bane, men man kunde endnu ikke for-